

Mødet den 31. Maj 1917.

(For lukkede Døre).

Fraværende: N. Joh. Laursen og Simonsen.

1. (J. Nr. 170—1917). Henstilling fra Bestyrelsen for Observatoriet om **Ombygning af Villaen ved Observatoriet**, saaledes at den bliver delt i 2 Lejligheder.

F o r m a n d e n forelagde Sagen og oplyste, at Bygningen var for stor for en ung Mand, som tilmed var ugift, hvorfor den maatte deles, med mindre man kunde ønske helt at skaffe sig af med den, hvilket dog sikkert var noget betænkeligt i Øjeblikket. Arkitekt Ludv. A. Petersen havde udarbejdet 2 Forslag, hvoraf Bestyrelsen mente, at Forslag 1 var at foretrække. Der kunde paaregnes en Leje af 800 Kr. af den ene Lejlighed. Skulde det hele benyttes til 1 Lejlighed, vilde en stor Del komme til at staa ubenyttet hen. Udgiften vilde blive henved 10000 Kr., hvoraf det meste vilde gaa til selve Bygningen. Samtidig skulde der indstalleres W. C. i Observators Lejlighed og foretages en Ændring med Hensyn til Vandforsyningen. Man havde tænkt at faa Vand fra Holme Kommune, idet den høje Beliggenhed gjorde det mere praktisk, end at faa det fra Byens Vandværk. Elektricitet skulde

ogsaa gerne indlægges, idet den store Kuppel saa kunde drejes med elektrisk Kraft, men det blev man vist nødt til at udsætte til senere. Samtidig havde Stadsingeniøren foreslaaet at nedlægge det store Varmeapparat; det var baade besværligt og dyrt, og saa i Stedet for opstille Kakkelovne. Hvis der skulde bo 2 Familier i Bygningen, vilde Forbruget af Varme heller ikke være let at beregne.

Kjeld Sørensen syntes, det var mange Penge at ofre, og forespurgte, om Huset ikke kunde anvendes til noget andet, f. Eks. et Rekonvalescenthjem. Pladsen var jo udmærket, hvis det kunde indrettes uden alt for stor Bekostning. Eventuelt kunde Villaen ogsaa bruges til Optagelseshjem, men det var temmelig langt ude for Børn, som gik i Skole. Ogsaa med Hensyn til »De gamles Hjem« var der stor Trang for Plads. Taleren mente derfor, at det burde overvejes nøjere, inden man ofrede de 10000 Kr. dertil.

Formanden kunde godt gaa med til en saadan Undersøgelse, men han mente ikke, at Bygningen egnede sig til Rekonvalescenthjem, i hvert Fald ikke til nogen økonomisk Drift. Som Optagelseshjem vilde Beliggenheden være upraktisk. Sagen kunde jo nok udsættes, men det maatte i hvert Fald gøres i Sommer.

Mousten bemærkede, at Spørgsmaalet om et Rekonvalescenthjem i mange Aar havde staaet paa Dagsordenen, men Udvalget havde ikke villet komme frem dermed. Bygningen laa jo paa et godt Sted, men Indretningen var vist ikke god til et saadant Hjem. Sagen havde jo været diskuteret tidligere, og man kunde næsten ikke udsætte den tiere. Naar Forandringerne vilde koste saa meget, skyldtes det for en stor Del de dyre Priser, og at

Varmeapparatet ikke duede, og det vilde vel nok være det bedste at opstille Kakkellovne.

Brøndum fandt det kedeligt at røre ved denne Bygning, og han mente ikke, at Lejlighederne blev gode. Plan 1 var den bedste, men den ene af Lejlighederne fik forneden ingen Værelse til Facaden, og ovenpaa var det næsten ene snaa Rum. Naar der nu blev foreslaaet 10000 Kr., vilde vel mindst de 8000 gaa til Omforandring; det blev i Rente 500 Kr., som gik fra de 800 Kr. Lejeindtægt, saa der kun vilde blive 300 Kr. til overs. Forholdet var jo for Tiden ret ideelt, idet Observator var ugift og derfor kunde bo hos Fru Krüger; kunde dette Arrangement ikke blive ved at gaa, var det bedre at sælge Villaen, hvis Kommunen ikke kunde bruge den f. Eks. til et Rekonvalescenthjem, hvortil Beliggenheden jo var udmærket. Hvis man absolut vilde skride til en Omlavning, vilde Taleren dog anbefale, at man lod Varmeapparatet ligge, da der kunde komme den Tid, hvor man ønskede at benytte det.

Kjeld Sørensen havde forstaaet det saaledes, at der var Tale om en 4—5 Værelsers Lejlighed; men saa kunde man maaske lige saa godt bygge en hel ny Villa til ca. 5000 Kr. mere.

Mousten antog, at selv om Bygningen ikke var saa godt indrettet, kunde Patienterne sikkert opholde sig betydelig billigere derude end paa Hospitalet, og det vilde jo give bedre Plads paa Kommunehospitalet. Taleren vilde derfor anbefale at tage denne Tanke op, forudsat at Bygningen kunde bruges dertil.

Jakob Jensen indrømmede, at det var dyrt at lave Huset om; men en hel Del skulde til alligevel, selv om det blev lavet om til noget andet. Det var kedeligt, at Huset var blevet saa

forfaldent, at det endog regnede gennem Taget. Kælderen var ogsaa uheldig indrettet, og Varmehørene laa alt for dybt, saa der altid stod 4—5 Tm. Vand i Rørene. Man burde have passet bedre paa, da Huset blev bygget, men nu var det for sent. En Villa paa 4—5 Værelser vilde ikke kunne bygges for den nævnte Sum, og mindre kunde den vel ikke godt være. Forresten vilde det senere blive nødvendigt at ansætte en Assistent, og hvis man nu lavede Villaen om, havde man en Bolig til ham i denne. Hvis Aarhus vilde være en Fremskridtsby og tænke paa engang at faa et Universitet, maatte man ogsaa tage de Smerter, som fulgte deraf. Observatoriet var et Led i Aarhus Bys Udvikling.

Brammer forespurgte, om man ikke kunde skaffe midlertidig Bolig til Observator og saa opsætte Forandringen af Villaen til bedre Tider, eventuelt sælge den og senere bygge en anden. Det var heller ikke givet, at Observator havde Krav paa at faa sit eget Hus. Der var jo Plan om et Stadion derude, og saa kom der maaske en Villabebyggelse ned mod »Friheden«, saa man lettere kunde sælge Villaen. Det var mange Penge at ofre paa en Villa, tilmed naar Lejlighederne saa ikke blev gode. Byen trængte i høj Grad til et Rekonvalescenthjem til at aflaste Kommunehospitalet; Forholdene var saadan, at Patienterne maatte udskrives alt for tidligt for at skaffe Plads til andre; man blev nødt til at søge Udveje for at afhjælpe denne Hospitalsnød, f. Eks. ved Indførelse af kommunal Sygepleje. Taleren haabede senere at kunne stille Forslag herom i Byraadet.

Mikael Johansen vilde nærmest slutte sig til Brammers Anskuelse. Hvis Bygningen kunde indrettes til Rekonvalescenthjem, kunde der

være Mening i at ofre noget derpaa, men man maatte hellere sælge Huset end ofre de ca. 12,000 Kr., som en Omforandring vilde koste.

Brøndum oplyste, at den ene Lejlighed kunde blive god, men den anden mindre god, men der kunde egentlig godt laves en bedre Plan, saa begge Lejligheder blev gode. Man kunde jo ogsaa gaa en anden Vej, nemlig regne ud, hvad Bygningen stod Byen i, beregne Renten deraf og derfra trække de 800 Kr.s Husleje; hvis man saa tilbød Observator Restbeløbet, mod at han selv skaffede sig Lejlighed, vilde han sikkert foretrække dette mange Gange.

Jakob Jensen syntes ogsaa, at det vilde være en god Løsning, hvis Bygningen kunde anvendes til Rekonvalescenthjem, og han henstillede, at Sygehusudvalget fik Sagen til Overvejelse. Blev der Stadion derude, vilde der ikke blive nogen Plads til Villaer. Men Observator vilde vist gerne have sit eget Hus, og det var ogsaa nødvendigt, at han boede saa nær Observatoriet som muligt. Han blev heller ikke alene i Lejligheden, idet han skulde have en ældre Søster som Husbestyrerinde og nogle smaa Søkende, som han skulde ernære. Hvad Brøndums Udtalelse om at lave nogle bedre Lejligheder angik, saa hævdede Taleren, at Bestyrelsens Opgave havde været at bruge de mindst mulige Penge og faa det bedst mulige ud deraf, og det var nogenlunde sket. Værelserne ovenpaa var ikke Smaaværelser, og de laa ud mod Stranden med herlig Udsigt. Selvfølgelig kunde man forsøge at sælge Villaen og saa bygge en passende Lejlighed til Observator, men saa kom man alligevel til at bygge.

Bech henstillede at følge Kjeld Sørensens Forslag om at undersøge, hvorvidt Bygningen

kunde egne sig til Rekonvalescenthjem. Villaen var vist ikke nem at sælge i Øjeblikket, saa skulde den i hvert Fald have ligget paa den anden Side af Bygrænsen.

Formanden syntes ogsaa, at det burde undersøges, men hvis det ikke var praktisk, maatte han bestemt holde paa Forslaget, som det forelaa her; Sagen kunde ikke opsættes længere; man kunde ikke tvinge 2 Mennesker til at bo sammen, og Manden havde Krav paa Fribolig,

Mousten troede ikke, at Bygningen vilde egne sig særlig til Rekonvalescenthjem; det skulde jo helst være saadan, at man kunde komme til de fleste Værelser uden at passere de andre, og det kunde maaske volde Vanskelighed. Men det kunde jo undersøges.

Kjeld Sørensen oplyste, at man andre Steder havde brugt Villaer, der var bygget til noget andet. Men Sygehusudvalget kunde jo undersøge det, og Fattigudvalget eventuelt ogsaa, da det i høj Grad trængte til et Optagelseshjem, og det jo var kostbart at bygge.

Bech mente, at Bestræbelserne inden for Arkitekterne netop gik ud paa at undgaa de lange Korridorer i saadanne Bygninger.

Mousten havde ikke just ment lange Korridorer, men Adgang til de enkelte Værelser uden at skulle gaa igennem de øvrige.

Formanden frygtede for, at Driften af et saadant Hjem derude vilde blive uforholdsmæssig dyr paa Grund af den lange Afstand og lignende.

Sagen udsattes.

2. (J. Nr. 169—1917). Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Udførelsen af Betonkloak i Kaserneboulevardens**

Forlængelse til d'Hrr. Gundahl Knudsen & J. Rasmussen for 5637 Kr. 20 Øre.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 15²—1917). Andragende fra Arbejdskarl Harry Erikson om **Indfødsret**.

Anbefaledes.

4. (J. Nr. 24²—1917). Andragende fra Kelner Hans Rasmussen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Anbefaledes.

5. (J. Nr. 20¹—1917). Indstilling om Bortgivelse af en **Fribolig i den Villadsenske Stiftelse** paa Graven til Dorthea Marie Clemmensen.

Indstillingen vedtoges.
